

N:o 198.

Af herr **P. O. Lundell**, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående vård af enskildes skogar och till lag angående skyddsskogar.*

Enligt Kungl. Maj:ts proposition n:o 46, med förslag till lag angående vård af enskildes skogar, skall inom hvarje län finnas en skogsvårdsstyrelse, angående hvars sammansättning föreskrifter meddelas i det af Kungl. Maj:t genom propositionen n:o 47 framlagda förslag till förordning angående skogsvårdsstyrelser. Enligt denna förordning skola ledamöterna i sagda styrelse, tre till antalet, för tre år i sänder utses, en såsom ordförande af Kungl. Maj:t och de två öfriga, en af landstinget och en af hushållningssällskapets förvaltningsutskott. Som det ur flere synpunkter är lämpligt att skogsvårdsstyrelsens verksamhetsområde sammanfaller med landstingsområdet, hvilket enligt Kungl. Maj:ts förslag icke skulle blifva fallet där, såsom förhållandet är med Kalmar län, länet är deladt på flere landstingsområden, synes för vinnande af sagda ändamål en förändring lämpligen böra ske i Kungl. Maj:ts förslag.

Likaså synes den § i Kungl. Maj:ts först omförmälta förslag, hvaruti meddelas föreskrifter, bland annat, om och i hvad mån lagen angående vård af enskildes skogar skall äga tillämpning på skogsmark, som är afsedd till bete, tarfva en förändring, hvarigenom rätten till bete blefve på ett mera lämpligt sätt reglerad och tillika kunde mera afpassas efter förhållandena inom olika delar af landet, än som enligt det kungl. förslaget kan äga rum.

Och får jag alltså till Riksdagen hemställa:

dels att § 1 mom. 2 i lagen angående vård af enskildes skogar måtte erhålla den lydelse, att en skogsvårdsstyrelse skall finnas inom hvarje *landstingsområde*, samt att i förordningen angående skogsvårdsstyrelse måtte, i afseende å dessa styrelsers sammansättning, vidtagas häraf nödvändiggjorda förändringar;

och dels att 11 § i samma lag måtte erhålla följande lydelse:

»Hvad i denna lag stadgas skall ej utgöra hinder för skogsmarks uppodling till trädgård, åker eller äng eller användande till byggnadstomt eller annat likartadt ändamål; ej heller för sådan marks utläggande till nödig beteshage eller i öfrigt för brukande af nödig betesmark till betning af hemdjur.

Pröfvas för skogsåterväxtens skyddande inom visst län erforderligt, att rätt till bete å skogsmark varder för viss tid af året inskränkt, ankomme det på Konungen att, efter landstings och hushållningssällskaps hörande, därom meddela särskilda föreskrifter.»

Stockholm den 28 april 1903.

P. O. Lundell.
